

Arrest

nr. 233 180 van 27 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, heeft zich op 23 februari 2018 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 13 december 2018 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoekster werd door het CGVS gehoord op 21 maart 2019 en 8 augustus 2019.

1.3. Op 30 september 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (eerste land van asiel). Deze beslissing werd verzoekster op diezelfde dag bij aangetekende brief ter kennis gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Chinese nationaliteit en bent u van Tibetaanse origine. U bent afkomstig uit het dorp Tsungong Gagon, gelegen in Bachan district van de Tibetaanse Autonome Regio (TAR), Volksrepubliek China. Uw geboortenaam is Y.(...). U bent bönpo boeddhiste. U stamt uit een nomadenfamilie en u bent in Tibet nooit naar school gegaan. Op zeventienjarige leeftijd trad u als non toe in het klooster. De daaropvolgende jaren woonde u in verschillende kloosters, waar u telkens na 1 of 2 jaar moest verhuizen wegens invallen van de Chinese overheid die het aantal nonnen in de kloosters wilden inperken. Tijdens uw opleiding als non leerde u Tibetaans lezen en schrijven. Uiteindelijk besloot u om de religieuze leider van de boeddhistische strekking bönpo te volgen naar Nepal. Na de zomer van 2005 verliet u met twee bevriende nonnen Tibet. U arriveerde in Kathmandu en registreerde er zich in het opvangcentrum voor Tibetaanse nieuwkomers. U kreeg onderdak in een klooster te Kathmandu. U vroeg een 'naritha' of Nepalese identiteitskaart aan, maar verkreeg er geen. U hebt nooit een legaal verblijf gekend in Nepal. U had geen moeilijkheden met de Nepalese autoriteiten. In 2006 regelde u via contacten met enkele Tibetaanse mensensmokkelaars dat twee van uw broers China konden ontvluchten. Echter, omdat uw oudste broer die in Tibet achterbleef een dodelijk verkeersongeval had in 2007; keerde uw broer S.T.(...) in 2007 of 2008 terug naar Tibet om uw moeder bij te staan. Toen uw broer S.T.(...) in 2016 geld naar u opstuurde vanuit Tibet zodat u uw medische kosten in Nepal kon betalen, werd dit ontdekt door de Chinese overheid en werd uw broer opgepakt door de Chinese autoriteiten. Uw broer werd gedurende anderhalf jaar opgesloten in de gevangenis en erna vrijgelaten. In Nepal was u vaak ziek en had u financiële problemen. Omdat uw familie die nog steeds in Tibet woonde, onder druk kwam te staan van de Chinese overheid omwille van u; besloot u Nepal te verlaten. U verliet Nepal op 13 november 2017. Vanuit Kathmandu reisde u per bus naar Delhi in India, waar u vijf dagen verbleef. Vervolgens nam u op 19 november 2017 het vliegtuig naar een onbekende bestemming. U verbleef enkele dagen op deze onbekende plaats en reisde daarop naar België. U was twee dagen onderweg. In België verbleef u bij een nicht of een jongere zus van de smokkelaar op een onbekend adres. Op 23 februari 2018 dient u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, legt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) volgende documenten neer: een kopie van uw registratieformulier bij het opvangcentrum voor Tibetaanse nieuwkomers in Kathmandu, een kopie van uw greenbook, uw Identity Card van Dhotoe Chhugang Welfare Association te Kathmandu, enkele originele foto's van u als non in Nepal, uw originele studentenkaart van Yungdrug Bon Academy of Higher Studies en uw originele lidkaart van de Bonpo Foundation.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient vast te stellen dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van vluchteling noch voor de status van subsidiaire bescherming.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te*

verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud van 21/03/2019, p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Op basis van uw verklaringen en voorgelegde documenten (een kopie van uw registratieformulier bij het opvangcentrum voor Tibetaanse nieuwkomers in Kathmandu, een kopie van uw greenbook, een kopie van uw Identity Card van Dhotoe Chhugang Welfare Association te Kathmandu, uw originele studentenkaart van Yungdrug Bon Academy of Higher Studies en uw originele lidkaart van de Bonpo Foundation) kan het CGVS aanvaarden dat dit uw identiteitsgegevens zijn: Y.J.(...) (Y.J.(...)), geboren op 19 september 1982 in het dorp Tsungsong Gagon, district Brachen, gelegen in de prefectuur Naqu (Nagchu) (Tibetaanse Autonome Prefectuur of TAR) van de Volksrepubliek China (VRC). Eventuele verschillen qua persoonsgegevens tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten, evenals verschillen tussen de door u neergelegde documenten onderling, kunnen op basis van informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratieve dossier is toegevoegd, verklaard worden. Immers blijkt uit die informatie dat omwille van verschillende redenen verschillende identiteitsdocumenten van dezelfde persoon gegevens kunnen bevatten die niet volledig met elkaar overeenstemmen. U, met nationaliteit China, bent niet in het bezit van authentieke documenten afgeleverd door de Chinese autoriteiten aangaande uw identiteit.

U maakte op basis van deze door u neergelegde documenten (zie supra) én uw verklaringen aangaande uw herkomst aannemelijk dat u van Tibetaanse origine bent, in de Volksrepubliek China (VRC) bent geboren en vervolgens in het jaar 2005 de Chinese Volksrepubliek hebt verlaten (CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud van 21/03/2019, pp. 4 en 7; en van 08/08/2019, p.5). U beschikt aldus overeenkomstig de Chinese nationaliteitswetgeving die aan het administratieve dossier is toegevoegd, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich, mede op basis van informatie rond de vrees van Tibetanen bij terugkeer naar de Volksrepubliek China waarover het beschikt en waarvan een kopie aan het dossier is toegevoegd, bewust van de huidige precare situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent, voor Tibetanen die hebben verbleven in India, een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in hun hoofde ten aanzien van de VRC. Bovendien blijkt

ook uit uw verklaringen dat u omwille van uw religieuze profiel als non die zowel in Tibet als in Nepal woonde en studeerde in kloosters een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin koestert ten aanzien van de Volksrepubliek China (VRC). Toen u nog in China woonde, werd u door de Chinese overheid nooit erkend of officieel geregistreerd als non.

Met betrekking tot uw verblijf in andere landen nadat u China hebt verlaten, verklaarde u dat u na uw vlucht uit de Volksrepubliek China in 2005, zich registreerde als Tibetaanse nieuwkomer bij het opvangcentrum voor Tibetaanse nieuwkomers in Kathmandu (Nepal) of Nelen Khang. U legt, zoals boven reeds werd aangehaald, een kopie van uw registratieformulier in de Nepalese Nelen Khang dat afgeleverd werd op 28 september 2005 neer. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie in bijlage, blijkt dat via deze registratie in Nepal de Indiase autoriteiten voor Tibetanen die vanuit Nepal naar India willen reizen sinds 2003 een Special Entry Permit (SEP) uitreiken. Ook leveren de Indiase autoriteiten een Registration Certificate (RC) uit bij de (verplichte) registratie van Tibetanen, ouder dan 16 jaar, die permanent in India verblijven. Om internationaal reizen voor de Tibetanen mogelijk te maken, reiken de Indiase autoriteiten in plaats van een Indiaas reispaspoort een Identity Certificate (IC), dat ook yellow book wordt genoemd wegens de gele kaft van het document, uit.

Hoewel u beweert dat u sinds 2005 steeds in Nepal hebt verbleven tot uw vertrek op 13 november 2017 (CGVS, 21/03/19, p. 11 en 08/08/19, pp. 6 en 7) en dat u nooit verblijfsrecht bekwam in India als Tibetaanse vluchteling, is dit om volgende redenen niet geloofwaardig.

U verklaart in Nepal steeds een illegaal verblijf te hebben gekend en kan derhalve uw verblijf in Nepal niet aantonen aan de hand van een officieel document dat u door de Nepalese overheid zou zijn uitgereikt. U legt enkele documenten neer waaruit inderdaad kan blijken dat u in Nepal hebt gewoond, zoals uw identiteitskaart van Dhotoe Chhugang Welfare Association, uw identiteitskaart van Yungdrung Bon Academy en uw lidkaart van Bonpo Foundation. Echter geen van deze documenten bevestigen dat u een permanent en ononderbroken verblijf had in Nepal van 2005 tot november 2017. Deze documenten tonen hoogstens aan dat u als lid en als student betrokken was bij bovenstaande organisaties die gevestigd zijn in Nepal. U legt ook een green book neer dat werd uitgereikt in Nepal, echter de laatste bijdrage die u leverde betaalde u in India (CGVS, 21/03/19, p. 10). Wanneer het CGVS u vraagt wanneer u deze bijdrage betaalde in India, geeft u geen concreet antwoord en stelt u alleen maar dat dit gebeurde voor u hier kwam en dat een green book niet volstaat om te reizen. Gevraagd of u al dan niet ooit eerder naar India doorreisde gezien de grote Tibetaanse gemeenschap in India, ontkent u dit (CGVS, 21/03/19, p. 7 en 08/08/19, p. 8 en 12). U beweert dat u steeds in Nepal verbleef omdat u er in de nabijheid van een belangrijke lama wilde blijven en er meditatie wilde doen. U houdt vol dat u tijdens uw verblijf in Nepal tot 13 november 2017 nooit naar India reisde.

Aangaande uw exacte vertrekdatum uit Nepal legt u echter geen eensluidende verklaringen af. Zo beweerde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u Nepal verliet op 5 februari 2018 en vervolgens tot 11 februari 2018 in India verbleef (DVZ, Verklaring DVZ, p. 11). Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS beweert u echter dat u Nepal verliet op 13 november 2017 en vervolgens tot 19 november 2017 in India verbleef, alvorens naar België af te reizen (CGVS, 21/03/19, p. 11 en 08/08/19, pp. 6 en 7). Geconfronteerd met dit verschil, geeft u een weinig afdoend excuus voor uw tegengestelde verklaringen en zegt u dat de smokkelaar u opdroeg om dit te zeggen. Dat u er vervolgens niet in slaagt aannemelijk te maken waar u dan verbleven hebt en welke activiteiten u had in de periode tussen uw vertrek uit India op 19 november 2017 en uw verzoek om internationale bescherming in België op 23 februari 2018, doet verdere bedenkingen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Wanneer het CGVS u hier vragen over stelt, blijft u opvallend vaag en oppervlakkig in uw verklaringen. U verklaart dat u India verliet vanuit de luchthaven van Delhi, in een onbekend land arriveerde waar u enkele dagen verbleef en vervolgens twee dagen per wagen reisde om België te bereiken. Dit impliceert dat u ongeveer een drietal maanden in België zou hebben verbleven vooraleer u een verzoek om internationale bescherming indiende. U blijft echter opvallend vaag over uw verblijfplaats hier gedurende deze maanden. U beweert het adres waar u verbleef in België niet te kennen. Daarop gevraagd te vertellen over de plaats waar u al die tijd – een drietal maanden – verbleef, antwoordt u kort dat u bijna nooit buitenging en u het eigenlijk niet weet. U zegt verder dat u bij een nicht of jonge zus van de smokkelaar verbleef. U kent de naam van de smokkelaar niet. Ook aangaande de reden waarom u pas enkele maanden na uw aankomst in België uw verzoek om internationale bescherming indiende, geeft u een stereotiep en weinig verklarend antwoord. Zo zou de smokkelaar u gezegd hebben bij zijn zus te blijven en dat deze zus u zou brengen en zou laten registreren (CGVS, 08/08/19, p. 7). U verklaart echter niet om welke reden u diverse maanden diende te wachten alvorens een verzoek in te dienen. Dat u dermate weinig op de hoogte bent over eigen

verblijfplaats en geen concrete informatie kan verschaffen over uw doen en laten gedurende de maanden voor uw verzoek hier, komt ongerijmd en niet overtuigend over.

Verder ten aanzien van uw reisweg van Nepal via India naar België, dient te worden aangestipt dat u geen enkel bewijsstuk neerlegt. U legt geen paspoort of gelijkaardig reisdocument neer. U bent evenmin in het bezit van andere documenten als een vliegtuigticket of boarding pass. Volgens uw verklaringen reisde u in het bezit van een vals reisdocument met een gele kaft dat de smokkelaar voor u maakte (CGVS, 21/03/19, p. 12). Andere concrete informatie over het reisdocument dat u gebruikte tijdens uw reis naar België, verstrekke u niet. Dat u niet beter op de hoogte bent hiervan doet vermoeden dat u bepaalde elementen aangaande uw reis en aangaande de door u gebruikte reisdocumenten verborgen wenst te houden voor het CGVS. U probeert dit te vergoelijken door te stellen dat u het reisdocument slechts in handen kreeg in de luchthaven, u niet weet of dat een paspoort was en de smokkelaar iemand betaalde om u mee te nemen naar de controle (CGVS, 21/03/19, p. 12). Rekening houdend met uw profiel, een volwassen vrouw die jarenlang religieuze studies verrichtte, kan echter verwacht worden dat u meer gegevens kan verstrekken. Het volstaat niet om dergelijke stereotiepe en vage antwoorden te geven en wijst er opnieuw op dat u bepaalde zaken aangaande uw reisweg verzwijgt voor het CGVS. U verklaart verder tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS dat de smokkelaar een andere naam voor u gebruikte op uw reis hierheen, met name Y.J.(...) en dit een letter verschillend is van uw eigenlijke naam (CGVS, 21/03/19, p. 3). Ook tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS, blijft u uiterst summier in uw verklaringen (CGVS, 08/08/19, p. 10). Gevraagd wat u weet over het paspoort dat u gebruikte, zegt u enkel dat de smokkelaar alles regelde en u de smokkelaar hebt betaald daarvoor. U geeft opnieuw geen informatie. Op welke wijze de smokkelaar uw paspoort dan regelde, is u merkwaardig genoeg helemaal onbekend. U kent evenmin de identiteit van de smokkelaar, want uw broer heeft de smokkelaar geregeld, zo tracht u te vergoelijken. U weet alleen dat de smokkelaar een Nepalese man was en voor het overige had u geen contact met hem. U blijft het antwoord schuldig wanneer het CGVS verder vraagt over uw paspoort. U weet niet wat voor paspoort het betreft noch door welke overheid uw paspoort werd afgeleverd. Uw verklaring voor uw onwetendheid kan evenmin verschonen. De belofte dat u in Europa zou geraken was voor u voldoende, beweert u. Indien u een dergelijk risico hebt genomen om via een smokkelaar vervalste documenten te bekomen en u hiervoor veel geld betaalde, kan verwacht worden dat u met een simpele belofte geen genoegen zou nemen. Uw verklaringen overtuigen aldus niet. Nogmaals door het CGVS gevraagd welke kleur de kaft van het paspoort had, zegt u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud dat de kleur grijs of geel is zoals de bureautafel in het gehoorlokaal. Gevraagd om uw paspoort neer te leggen, wimpelt u de vraag af en beweert u dat de smokkelaar uw paspoort afnam omdat u het niet meer zou nodig hebben. Het vaststellen van iemands identiteit en reisweg betreffen echter essentiële elementen in ieder verzoek om internationale bescherming. Dat u een zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw reisdocument betreft waarvoor u veel geld betaalde, zonder dat u getracht hebt het document terug te vragen zoals blijkt uit uw verklaringen, of een kopie te vragen, is ongeloofwaardig. Uw verklaring dat u pas tijdens uw tweede gehoor op het CGVS begrijpt dat het paspoort een belangrijk element betreft in uw verzoek, is niet ernstig (CGVS, 08/08/19, p. 11). Van bij aanvang van uw asielprocedure in België wordt u ondervraagd door de Belgische asieldiensten naar bewijsstukken om uw identiteit, nationaliteit en reisweg aan te tonen.

Voorts, het gegeven dat u, een Tibetaanse die van 2005 tot eind 2017 in Nepal verbleef en heden een verzoek om internationale bescherming hier indient, niet weet wat een yellow book is of een Identity Certificate zoals u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS beweert; overtuigt evenmin (CGVS, 08/08/19, p. 11). Als Tibetaanse vluchteling die jarenlang in Nepal heeft gewoond, dient verwacht te worden dat u al minstens vernomen zou moeten hebben over het bestaan van bovengenoemd document. Tussen beide Tibetaanse gemeenschappen in India en Nepal, bestaat er namelijk een nauwe band en directe uitwisseling van informatie. De grens tussen beide landen is bovendien poreus en makkelijk over te steken. Dat u nog nooit gehoord zou hebben van een yellow book of een Identity Certificate, is niet geloofwaardig en vormt opnieuw een indicatie dat u niet de waarheid vertelt.

Bovenstaande ondersteunt de vaststelling dat u bepaalde gegevens aangaande de precieze omstandigheden waarin u naar België reisde, wenst te verzwijgen. Bovendien dient gewezen te worden op het risico dat u en de smokkelaar(s) betrokken bij uw reis liepen, wanneer u daadwerkelijk niet geïnformeerd was over het vermeende vervalste paspoort dat u gebruikte. Het is algemeen geweten dat bij het maken van een internationale reis men individueel wordt gecontroleerd door de immigratie ambtenaren van de landen waar men uit- en inreist. Een individu kan zo nodig ook ondervraagd worden over zijn of haar paspoort en eventueel worden tegengehouden of zelfs aangehouden wanneer men fraude pleegt.

Het feit dat u bedrieglijke verklaringen aflegt met betrekking tot uw profiel en reis naar België, wordt bevestigd door informatie beschikbaar op het CGVS en toegevoegd aan het administratieve dossier (blauwe map). Hieruit blijkt dat **de Indiase autoriteiten u op naam van Y.J.(...) op 01/07/2016 een reisdocument met het nummer Y0114507 afleverden**. Zoals eerder in deze beslissing op gewezen, verklaart u dat de smokkelaar u een reisdocument op deze naam Y.J.(...) opmaakte (CGVS, 21/03/19, p. 3 en 08/08/2019, p. 4). **Dit reisdocument is geldig tot 30/06/2026. Uw reisdocument bevat tevens een visum verleend door de Oostenrijkse autoriteiten in New Delhi en geldig van 15/11/2017 tot 12/02/2018.** Gelet op bovenstaande vaststellingen en rekening houdend met informatie waarbij gesteld wordt dat Tibetaanse vluchtelingen met verblijfsrecht in India onder de vorm van een Registration Certificate (RC) een reisdocument onder de vorm van een Identity Certificate, ook gekend als yellow book, kunnen bekomen om internationaal te reizen; betekent dit dat u eveneens over een verblijfsrecht in India beschikt. Geconfronteerd met de inlichtingen van Dienst Vreemdelingenzaken, zegt u aanvankelijk dat u daar niets van weet en dat de smokkelaar dat misschien zo voor u heeft geregeld (CGVS, 08/08/19, p. 11). U ontkent ooit een Registration Certificate (RC) afgeleverd door de Indiase autoriteiten te hebben gehad. Nogmaals gepolst door het CGVS of u al dan niet ooit een RC bekwam in India, blijft u onduidelijk en zegt u dat u niet weet of de smokkelaar u liet reizen op basis van een IC of een ander reisdocument. U verklaart geen RC te hebben gehad en u er zelfs nog nooit van zou hebben gehoord, wat opnieuw niet geloofwaardig is. U zegt geen vrees te bezitten ten aanzien van India (CGVS, 08/08/19, p. 12). U beweert er zelfs nooit te zijn geweest, wat niet klopt aangezien u verklaart vanuit India naar België te zijn gereisd. U houdt vol nooit eerder naar India te zijn gereisd. Aangezien u uw reistitel bekwam op 01/07/2016, impliceert dit dat u voor deze datum reeds in India vertoefde en niet pas in november 2017 zoals u tracht voor te houden.

Ten aanzien van uw vluchtaanleiding uit Nepal en uw beslissing om naar Europa te reizen, zijn uw verklaringen weerom niet eenduidig te noemen wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder in het gedrang brengt. Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS beweert u dat u Nepal hebt verlaten nadat uw familie in Tibet problemen kreeg met de Chinese autoriteiten omdat u een cd over de leer van de Dalai Lama en deze van uw eigen lama naar hen had gestuurd. Om deze reden werd uw broer gevangengezet door de Chinese overheid. Uw familie had u geadviseerd niet in Nepal te blijven (CGVS, 21/03/19, pp. 13 en 14). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud, haalt u aan dat Nepal hebt verlaten omdat uw broer u geld had gestuurd vanuit Tibet zodat u een operatie kon betalen. Toen de Chinese overheid dit ontdekte, zou uw broer gearresteerd zijn (CGVS, 08/08/19, p.8). U beweert ziek te zijn geworden tijdens de grote aardbeving in Nepal in de loop van 2015, wat volgens informatie op 25 april 2015 gebeurde, en erna te zijn geopereerd (CGVS, 08/08/19, p. 9). Wanneer het CGVS u later in uw tweede persoonlijke onderhoud vraagt of u ooit politieke of andere activiteiten hebt verricht waardoor uw familie in Tibet in de problemen raakte, ontkent u dit (CGVS, 21/03/19, p. 13). Na confrontatie met uw tegengestelde verklaringen, slaagt u er niet deze aannemelijk te maken. U zegt alleen maar dat u na uw aankomst in Nepal een cd hebt gestuurd. Bovendien is het weinig geloofwaardig dat u Nepal pas zou hebben verlaten in november 2017 naar aanleiding van de druk van de Chinese autoriteiten op uw familie wegens uw verblijf in Nepal. U woonde er volgens uw verklaringen immers al sedert 2005. U maakte niet aannemelijk om welke redenen u in deze omstandigheden Nepal dan niet eerder hebt verlaten (CGVS, 08/08/19, p. 8). Nogmaals gevraagd door het CGVS waarom u niet eerder Nepal hebt verlaten om zich te vestigen in India en er verblijfsrecht te bekomen wat u niet had in Nepal, slaagt u er opnieuw niet in dit geloofwaardig voor te stellen. U geeft evenwel toe dat men u in het begin adviseerde om naar India door te reizen, maar u dat toen niet lukte omdat u zwaar ziek wordt als u met de auto of de bus reist en ook omdat u bij uw lama wilde blijven (CGVS, 08/08/19, p. 9).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar en in welke omstandigheden u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, zo werd er een tweede persoonlijke onderhoud door het CGVS voorzien en werd u tijdens dit tweede persoonlijk onderhoud ook geconfronteerd met gedane vaststellingen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Aldus kan geconcludeerd worden dat u wel degelijk over een RC beschikt en aldus verblijfsrecht genoot in India.

Over de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt voor de verblijfssituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning verkrijgen in de vorm van een "Registration Certificate for Tibetans" (RC). Een

dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC verkrijgen. Als gevolg van de verscheidene regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC.

U beweert niet in India te hebben verbleven en over geen vrees te beschikken. Bijgevolg kan er bezwaarlijk worden vastgesteld dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming van de gecoördineerde Vreemdelingenwet zou lopen bij een eventuele terugkeer naar India.

Op basis van bovenstaande kan worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan derhalve beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedeporteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.

Over de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf hebben in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een 'Identity Certificate' (IC), ook wel "Yellow Book" genoemd, kunnen verkrijgen bij de Indische autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een "No Objection to return to India" (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indische autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen NORI-stempel vraagt in zijn IC.

U verklaart niet te weten over welke reistitel u beschikt en hoe in staat was van India naar België te reizen. Zoals reeds werd uiteengezet, zijn uw verklaringen dienaangaande echter niet geloofwaardig. U beweert met een reisdocument van India via een onbekende reisweg tot België te zijn gereisd en deze moest afgeven aan de smokkelaar die uw reis naar hier regelde. Dat u zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, zonder dat u blijkbaar grote moeite deed om het document terug te vragen, of een volledige kopie te vragen, komt weinig overtuigend over. Immers de IC of uw reisdocument is een belangrijk document dat uw identiteit kan staven.

Uit de inlichtingen bekomen door een controle in de visumtoepassing INQVIS overgemaakt door de DVZ aan het CGVS, blijkt tevens dat u een Indiase reistitel bekwam geldig tot 30/06/2026. (zie supra) U bemachtigde tevens een visum toegekend door de Oostenrijkse ambassade te New Delhi en geldig van 15/11/2017 tot 12/02/2018..

Gelet op uw ongeloofwaardige en niet overtuigende verklaringen bestaat het vermoeden dat u bewust uw IC achterhoudt voor de Belgische autoriteiten om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop uw gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen en de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar India te verhullen.

Gezien het aangetoond is dat u over een IC beschikt dat overigens geldig is tot eind juni 2026 en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

De documenten die u neerlegt vermogen niet de appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin om te buigen. Ze weerleggen immers niets van bovenstaande vaststellingen. De kopie van uw registratieformulier bij het opvangcentrum voor Tibetaanse nieuwkomers in Kathmandu, de kopie van uw greenbook, uw Identity Card van Dhotoe Chhugang Welfare Association te Kathmandu, enkele originele foto's van u als non in Nepal, uw originele studentenkaart van Yungdrug Bon Academy of Higher Studies en uw originele lidkaart van de Bonpo Foundation tonen slechts aan dat u in Nepal verbleven hebt en bevestigen uw voornoemde activiteiten daar.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar het land waarvan u de nationaliteit draagt, met name de Volksrepubliek China, doch wel kan worden teruggeleid naar uw eerste land van asiel, met name India."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, A van het Verdrag van Genève en van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*".

Vooreerst gaat verzoekster onder verwijzing naar landeninformatie uitgebreid in op haar vrees voor vervolging ten aanzien van China omwille van haar Tibetaanse origine.

Verzoekster ontkent voorts ten stelligste over een verblijfsrecht en IC te hebben beschikt in India en stelt dat, zelfs indien zij een verblijfsrecht zou hebben in India, zij er geen reële bescherming geniet en dreigt te worden blootgesteld aan refoulement, schendingen van de vrijheid van meningsuiting en het recht op demonstratie. India kan volgens haar bijgevolg in geen geval ooit beschouwd worden als een "eerste land van asiel".

Verzoekster benadrukt dat zij in 2005 vluchtte uit China en naar Nepal vertrok, alwaar zij tot 13 november 2017 woonde, zonder verblijfsrecht.

Zij wijst erop dat zij meerdere documenten heeft voorgelegd die haar verblijf in Nepal bewijzen. Verzoekster beaamt dat deze geen permanent en ononderbroken verblijf bevestigen, maar stelt zich de vraag welke documenten aan deze strenge vereisten van verweerster voldoen.

Verzoekster blijft erbij dat ze tot heden slechts eenmalig in India is geweest, namelijk wanneer ze onderweg was van Nepal naar België. Zij argumenteert als volgt: "*Op 13 november 2017 verliet verzoekster Nepal. Ze ging naar India, waar ze zo'n 5 dagen verbleef. Op 19 november 2017 zette ze haar toch verder met een smokkelaar die een vals paspoort voor haar regelde. Ze nam een vlucht naar een, voor verzoekster, onbekend land. Verzoekster ontkent niet dat ze weinig informatie heeft over deze vluchtweg. Ze was echter niet op de hoogte van het belang van het bijhouden van vliegtickets of andere documenten die haar vluchtweg kan aantonen. Daarenboven gaf de smokkelaar haar geen informatie. Aangezien het voornaamste doel van verzoekster het aankomen in België was, besloot ze de smokkelaar volledig te vertrouwen en geen verdere vragen te stellen.*

Het laatste deel van de reisweg werd door verzoekster per wagen afgelegd. Bij aankomst in België werd verzoekster verzekerd dat er geen haast was om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. De smokkelaar liet verzoekster eveneens weten dat ze voor onbepaalde tijd bij zijn familielid kon wonen, tot het tijd was om een verzoek in te dienen. Opnieuw besloot verzoekster de smokkelaar te vertrouwen. Hij had ten slotte verzoekster al veilig en zonder problemen naar België laten komen. Verzoekster had dus geen enkele reden om hem te wantrouwen, en besloot zijn advies op te volgen.

Verzoekster kent het adres niet waar ze gedurende deze drie maanden verbleef. Occasioneel gebeurde het dat verzoekster het huis verliet en eventjes in de buurt ging wandelen. Aangezien verzoekster het Arabische alfabet niet kan lezen, had ze dus geen idee waar ze haar tijd doorbracht."

Verzoekster stelt bij haar verklaringen te blijven en benadrukt dat het verblijfsdocument afgeleverd aan Y.(...)J.(...)p.(...) werd aangevraagd én verkregen door haar smokkelaar.

Verzoekster voert voorts aan dat zij, zo de Raad van mening zou zijn dat zij beschikt over een verblijfsrecht in India, onder geen beding beschikt over reële bescherming. Verzoekster legt passages voor uit een rapport van juni 2016 over de situatie van Tibetaanse vluchtelingen in India waarin een aantal concrete voorbeelden worden gegeven van deportaties vanuit India naar China en waarin de restricties die India oplegt aan de vrijheid van meningsuiting en het demonstratierecht van de Tibetaanse gemeenschap in India wordt besproken.

Verzoekster geeft aan dat de bewijslast voor het bestaan van elementen die het bestaan van een 'reële bescherming' in het eerste land van asiel aantonen, bij verweerster ligt en meent dat verweerster hier in

gebreke is gebleven. Verzoekster verwijst naar de parlementaire voorbereiding van het opgeheven artikel 48/5, § 4 van de Vreemdelingenwet omtrent het begrip “reële bescherming”, hernomen in artikel 57/6, §3, 1° en citeert de definitie van het woord ‘doeltreffend’ zoals omschreven in het Van Dale woordenboek. Op basis van de aangeleverde definitie meent verzoekster dus dat op verweerster de bewijslast rust om te bewijzen dat zij in India op een bescherming kan rekenen die haar doel bereikt.

Verzoekster stelt dat verweerster erkent dat Tibetanen die terugkeren naar China een gegronde vrees moeten koesteren voor de overheid. Doordat zij naar India is getrokken loopt zij, zo vervolgt verzoekster, een nog groter risico bij terugkeer om als politiek opposant en ‘spion’ behandeld te worden. In termen van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet stelt verzoekster dat zij in eigen land omwille van politieke redenen vervolgd wordt. Verzoekster meent dat doeltreffende bescherming in haar hoofde een onvoorwaardelijke garantie moet inhouden tegen elke mogelijkheid van refoulement, daarnaast meent verzoekster dat de geboden bescherming vanzelfsprekend slechts als doeltreffend kan beschouwd worden, wanneer zij in India die universele politieke rechten kan uitoefenen waarvoor zij in Tibet vreest vervolgd te worden.

Verzoekster herhaalt dat zij geen verblijfsrecht en dus geen RC heeft in India. Dit heeft luidens haar tot gevolg dat zij in India behandeld zal worden als een tweederangsburger, wat onder andere inhoudt dat ze op elk ogenblik kan gearresteerd, beboet en zelfs gedeporteerd worden. Verzoekster verwijst naar en citeert uit het Tibet Justice Center rapport “*The Status of Tibetan Refugees in India*” van juni 2016 (stuk 6) en uit de COI Focus “*China India – De Tibetaanse gemeenschap in India*” van 26 oktober 2016. Verzoekster argumenteert als volgt: “Waar verweerster zich hierop steunt en stelt dat het rapport zich beperkte tot één enkele bron, de heer Sonam Dorjee, gaat ze te kort door de bocht, daar aan het rapport eveneens excerpten uit dossiers en vonnissen werden toegevoegd, waarbij tot deportatie werd bevolen. Bovendien worden ook de getuigenissen van een Settlement Officer aangehaald, die er echter voor koos om anoniem te blijven. (stuk 6, Tibet Justice Center, Tibet Legal Association en Boston University School of Law's International Human Rights Clinic, *Tibet's Stateless Nationals III, The Status of Tibetan Refugees in India*, juni 2016, te consulteren op <https://touro.app.box.com/v/TibetJustice-Full>, p. 71-72)

Wat betreft de modaliteiten van de deportaties zelf werden eveneens verklaringen van de security Kalon, de heer Ngodup Dongchung, toegevoegd. (stuk 6, Tibet Justice Center, Tibet Legal Association en Boston University School of Law's International Human Rights Clinic, *Tibet's Stateless Nationals III, The Status of Tibetan Refugees in India*, juni 2016, te consulteren op <https://touro.app.box.com/v/TibetJustice-Full>, p.72).

Zoals hoger reeds werd verduidelijkt rust de verplichting op verweerster om grondig te onderzoeken of een land het non-refoulementbeginsel heeft gerespecteerd.

Verzoekster wenst hieromtrent de afhankelijkheidsrelatie van de CTA tegenover India onderstrepen, wat een grote terughoudendheid verklaart (stuk 7, Stephanie Roemer, “*The Tibetan Government in exile, politics at large*”, Routledge, New York, 2008, p. 178-179).

Verzoekster meent dan ook dat verweerster onvoldoende gemotiveerd heeft dat India het non-refoulementbeginsel onvoorwaardelijk zou respecteren.

Bovendien werden in het rapport nog tal van voorbeelden opgenomen van gevallen waarin gedreigd werd met deportatie. Uit het rapport blijkt wel degelijk dat het recht op non-refoulement niet steeds gerespecteerd wordt door de Indiase autoriteiten. Tibetanen genieten verblijfsrecht bij gratie van de Indiase overheid. Geen van hun rechten is echter in steen gebeiteld. Het voorliggende rapport waarschuwt bovendien ook voor een mogelijks stijgend aantal deportaties in geval van een verdere dooi in de relaties tussen India en de VRC.

Het is aan verweerster om aan te tonen dat dit non-refoulementbeginsel zonder meer, in elke omstandigheid en onvoorwaardelijk wordt gerespecteerd door de Indiase overheid indien zij dit land wil kunnen blijven aanwijken als eerste land van asiel.”

Onder verwijzing naar het Tibet Justice Center rapport van juni 2016 voert verzoekster aan dat India de Tibetanen op haar grondgebied niet toelaat om te protesteren tegen de Chinese overheid en haar bezetting van Tibet. Zij stelt dat India de pogingen van de VRC om haar Tibetaans bevolking te onderdrukken en politiek monddood te maken, faciliteert.

Tot slot benadrukt verzoekster dat zij in India een ondergeschikte juridische status heeft, wat betekent dat zij vaak in grote rechtsonzekerheid verkeert als gevolg van wijzigingen in de politieke wil. Bovendien, zo vervolgt zij, is zij hierdoor het voortdurende slachtoffer van discriminatie. Onder verwijzing naar voormeld rapport van juni 2016 stelt verzoekster dat Tibetanen in India niet worden behandeld als volwaardige burgers en bijgevolg ook niet alle rechten genieten die aan de burgers van India toekomen: “Zij worden geclassificeerd als “vreemdelingen”, een categorie die volgens de Indiase wet onderhevig is

aan restricties. Tibetanen in India worden onder meer onderworpen aan beperkingen op hun bewegingsvrijheid, eigendomsbezit en tewerkstelling."

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen dan wel de subsidiaire bescherming toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor verder onderzoek.

2.1.2. Aan het verzoekschrift worden de volgende stavingstukken gevoegd: de COI Focus "China. De vrees van Tibetanen bij terugkeer naar China" van 25 maart 2014 (stuk 3), het rapport "Freedom in the World 2018 – Tibet" van Freedom House van 15 maart 2018 (stuk 4), het artikel "After 60 years in India, why are Tibetans leaving?" d.d. 21 maart 2019 van Al Jazeera (stuk 5), het artikel "Tibet Justice Center, Tibet Legal Association en Boston School of Law's International Human Rights Clinic, Tibet's Stateless Nationals III, The Status of Tibetan Refugees in India" van juni 2016 (stuk 6), het artikel "The Tibetan Government in exile, politics at large" van S. R. van 2008 (stuk 7), en het artikel "India, with eye on China ties, bans Tibetans rally in New Delhi" van Reuters van 7 maart 2018 (stuk 8).

2.1.3. Aan de verweernota wordt volgende landeninformatie gevoegd: COI Focus China India: "De Tibetaanse gemeenschap in India" van 26 oktober 2016; COI Focus China India: "De nationaliteitsbepaling van Tibetanen in India" van 18 juni 2014; COI Focus China: "Situatie voor Tibetanen in China na terugkeer uit het buitenland" van 18 juni 2014.

2.1.4. Op 12 november 2019 brengt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota bij samen met volgende stukken: brief van Dhotoe Chhugang Welfare Association (stuk 9); brief van Tritten Norbutse Monastery (stuk 10); brief van de Tibetan Settlement Office (stuk 11); enveloppe van DHL (stuk 12); enveloppen uit Nepal (stuk 13).

2.1.5. Ter terechtzitting legt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer samen met een attest van het Bureau van Tibet van 6 februari 2020.

2.2. In de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert jegens de autoriteiten van haar land van nationaliteit, de Volksrepubliek China, doch dat deze vrees geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming aangezien India, als 'eerste land van asiel' in aanmerking genomen kan worden in de zin van artikel 57/6, §3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer:

1° de verzoeker reeds reële bescherming geniet in een eerste land van asiel, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

Een land kan beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de verzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten;
(...)"

Om een verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te verklaren wanneer een verzoeker reeds reële bescherming geniet in een eerste land van asiel moet de verzoeker om internationale bescherming aantonen dat hij/zij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij/zij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

2.3.1. Daargelaten de vrees voor vervolging die verzoekster mogelijk ten opzichte van de Volksrepubliek China zou koesteren, evenals van het reëel risico op schade dat zij bij terugkeer aldaar mogelijk zou lopen, stelt de Raad op grond van de hierna volgende motieven vast dat India *in casu* terecht werd beschouwd als 'eerste land van asiel' in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Verzoeksters uitgebreid betoog over de precare situatie van Tibetanen in China en haar gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van China en verwijzing naar de COI Focus "*China. De vrees van Tibetanen bij terugkeer naar China*" van 25 maart 2014 (verzoekschrift, stuk 3) zijn dan ook niet dienstig.

2.3.2.1. In de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeksters verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat (i) verzoekster bewering van 2005 tot november 2017 illegaal te hebben verbleven in Nepal en nooit verblijfsrecht bekwam in India als Tibetaans vluchteling ongeloofwaardig is; (ii) verzoeksters verklaringen omtrent haar vluchtaanleiding richting Europa niet eensluidend zijn, (iii) verzoekster derhalve wel degelijk over verblijfsrecht in India genoot, (iv) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat Tibetanen in India een verblijfsvergunning kunnen verkrijgen in de vorm van een RC en dat Tibetanen ook na een lang verblijf in het buitenland hun verblijfrecht in India opnieuw kunnen opeisen; (v) Tibetanen die in India een verblijfsrecht hadden, probleemloos een internationaal reisdocument, een "*Identity Certificate*" of IC, kunnen bekomen bij de Indiase autoriteiten en hun terugreisformaliteiten in orde kunnen brengen; (vi) het vermoeden ontstaat dat verzoekster bewust haar IC achterhoudt; (vii) Tibetanen in India geen risico lopen om naar de Volksrepubliek China te worden gedeporteerd; (viii) verzoekster met haar persoonlijke documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar zij haar verblijfsrecht opnieuw kan opnemen en (ix) de door verzoekster in de loop van de administratieve procedure voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster niet aantoont dat zij bij terugkeer naar haar eerste land van asiel, India, een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch dat zij aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift geen valabele argumenten aanvoert om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar verzoek, te verklaren of te weerleggen.

2.3.2.3. Verzoekster volhardt in haar verklaringen illegaal in Nepal te hebben verbleven van 2005 tot november 2017 en ontkent ten stelligste ooit een verblijfsrecht te hebben gehad in India.

De documenten die verzoekster ten overstaan van de DVZ en CGVS heeft neergelegd ter staving hiervan, vermogen echter verzoeksters bewering dienaangaande niet aan te tonen. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, tonen de kopie van haar registratieformulier bij het opvangcentrum voor Tibetaanse nieuwkomers in Kathmandu, de kopie van haar 'green book', haar Identity Card van Dhotoe Chhugang Welfare Association te Kathmandu, enkele originele foto's van haar als non in Nepal, haar originele studentenkaart van Yungdrug Bon Academy of Higher Studies en haar originele lidkaart van de Bonpo Foundation slechts aan dat verzoekster in Nepal verbleven heeft en bevestigen haar voornoemde activiteiten daar. Geen van deze documenten bevestigen dat verzoekster over een permanente en ononderbroken verblijf had in Nepal van 2005 tot november 2017. Bovendien blijkt uit haar 'green book' dat de laatste geleverde bijdrage in India betaald werd (adm.doss., notities persoonlijk onderhoud 21 maart 2019, p. 10). Gevraagd wanneer verzoekster deze bijdrage in India betaalde, gaf verzoekster geen concreet antwoord.

Bij haar aanvullende nota van 12 november 2019 en ter terechtzitting van 7 februari 2020 legt verzoekster de volgende bijkomende stukken neer: brief van Dhotoe Chhugang Welfare Association d.d. 16 oktober 2019 (stuk 9); brief van Tritten Norbutse Monastery d.d. 15 oktober 2019 (stuk 10); brief van de Tibetan Settlement Office d.d. 17 oktober 2019 (stuk 11); enveloppe van DHL (stuk 12); enveloppen uit Nepal (stuk 13), een attest van het Bureau van Tibet d.d. 6 februari 2020.

De Raad stelt vast dat deze attesten en brieven allen opgesteld zijn eens verzoekster reeds in België was én nadat zij een weigeringsbeslissing heeft verkregen van het CGVS. Deze documenten vertonen dan ook een zeer gesolliciteerd karakter werden duidelijk opgemaakt ten behoeve van verzoeksters asielprocedure. Om deze reden kan hieraan geen objectieve bewijswaarde worden verleend.

De enveloppen tonen enkel aan dat verzoekster post heeft verkregen vanuit Nepal, niets meer en niets minder.

Omwille van de relatieve bewijswaarde van voormelde brieven en attesten, volstaan deze documenten op zich niet om het permanente en ononderbroken verblijf van verzoekster in Nepal van 2005 tot november 2017 geloofwaardig te bevinden. Er moet bijgevolg ook nagegaan worden of de verklaringen van verzoekster voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar verzoek, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

In casu blijkt echter dat verzoekster geen eensluidende verklaringen heeft aangaande haar exacte vertrek uit Nepal en legt zij uiterst summiere verklaringen af aangaande haar reisweg. De bestreden beslissing duidt hieromtrent op pertinente en correcte wijze het volgende aan:

“Aangaande uw exacte vertrekdatum uit Nepal legt u echter geen eensluidende verklaringen af. Zo beweerde u tijdens uw persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u Nepal verliet op 5 februari 2018 en vervolgens tot 11 februari 2018 in India verbleef (DVZ, Verklaring DVZ, p. 11). Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS beweert u echter dat u Nepal verliet op 13 november 2017 en vervolgens tot 19 november 2017 in India verbleef, alvorens naar België af te reizen (CGVS, 21/03/19, p. 11 en 08/0/19, pp. 6 en 7). Geconfronteerd met dit verschil, geeft u een weinig afdoend excuus voor uw tegengestelde verklaringen en zegt u dat de smokkelaar u opdroeg om dit te zeggen. Dat u er vervolgens niet in slaagt aannemelijk te maken waar u dan verbleven hebt en welke activiteiten u had in de periode tussen uw vertrek uit India op 19 november 2017 en uw verzoek om internationale bescherming in België op 23 februari 2018, doet verdere bedenkingen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Wanneer het CGVS u hier vragen over stelt, blijft u opvallend vaag en oppervlakkig in uw verklaringen. U verklaart dat u India verliet vanuit de luchthaven van Delhi, in een onbekend land arriveerde waar u enkele dagen verbleef en vervolgens twee dagen per wagen reisde om België te bereiken. Dit impliceert dat u ongeveer een drietal maanden in België zou hebben verbleven vooraleer u een verzoek om internationale bescherming indiende. U blijft echter opvallend vaag over uw verblijfplaats hier gedurende deze maanden. U beweert het adres waar u verbleef in België niet te kennen. Daarop gevraagd te vertellen over de plaats waar u al die tijd – een drietal maanden- verbleef, antwoordt u kort dat u bijna nooit buitenging en u het eigenlijk niet weet. U zegt verder dat u bij een nicht of jonge zus van de smokkelaar verbleef. U kent de naam van de smokkelaar niet. Ook aangaande de reden waarom u pas enkele maanden na uw aankomst in België uw verzoek om internationale bescherming indiende, geeft u een stereotiep en weinig verklarend antwoord. Zo zou de smokkelaar u gezegd hebben bij zijn zus te blijven en dat deze zus u zou brengen en zou laten registreren (CGVS, 08/08/19, p. 7). U verklaart echter niet om welke reden u diverse maanden diende te wachten alvorens een verzoek in te dienen. Dat u dermate weinig op de hoogte bent over eigen verblijfplaats en geen concrete informatie kan verschaffen over uw doen en laten gedurende de maanden voor uw verzoek hier, komt ongerijmd en niet overtuigend over.

Verder ten aanzien van uw reisweg van Nepal via India naar België, dient te worden aangestipt dat u geen enkel bewijsstuk neerlegt. U legt geen paspoort of gelijkaardig reisdocument neer. U bent evenmin in het bezit van andere documenten als een vliegtuigticket of boarding pass. Volgens uw verklaringen reisde u in het bezit van een vals reisdocument met een gele kaft dat de smokkelaar voor u maakte (CGVS, 21/03/19, p. 12). Andere concrete informatie over het reisdocument dat u gebruikte tijdens uw reis naar België, verstrekke u niet. Dat u niet beter op de hoogte bent hiervan doet vermoeden dat u bepaalde elementen aangaande uw reis en aangaande de door u gebruikte reisdocumenten verborgen wenst te houden voor het CGVS. U probeert dit te vergoelijken door te stellen dat u het reisdocument slechts in handen kreeg in de luchthaven, u niet weet of dat een paspoort was en de smokkelaar iemand betaalde om u mee te nemen naar de controle (CGVS, 21/03/19, p. 12). Rekening houdend met uw profiel, een volwassen vrouw die jarenlang religieuze studies verrichtte, kan echter verwacht worden dat u meer gegevens kan verstrekken. Het volstaat niet om dergelijke stereotiepe en vage antwoorden te geven en wijst er opnieuw op dat u bepaalde zaken aangaande uw reisweg verzwijgt voor het CGVS. U verklaart verder tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS dat de smokkelaar een andere naam voor u gebruikte op uw reis hierheen, met name Y.J.(...)p.(...) en dit een letter verschillend is van uw eigenlijke naam (CGVS, 21/03/19, p. 3). Ook tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS, blijft u uiterst summier in uw verklaringen (CGVS, 08/08/19, p. 10). Gevraagd wat u weet over het paspoort dat u gebruikte, zegt u enkel dat de smokkelaar alles regelde en u de smokkelaar hebt betaald daarvoor. U geeft opnieuw geen informatie. Op welke wijze de smokkelaar uw paspoort dan regelde, is u merkwaardig genoeg helemaal onbekend. U kent evenmin de identiteit van de smokkelaar, want uw broer heeft de smokkelaar geregeld, zo tracht u te vergoelijken. U weet alleen dat de smokkelaar een Nepalese man was en voor het overige had u geen contact met hem. U blijft het antwoord schuldig wanneer het CGVS verder vraagt over uw paspoort. U weet niet wat voor paspoort het betreft noch door welke overheid uw paspoort werd afgeleverd. Uw verklaring voor uw onwetendheid

kan evenmin verschonen. De belofte dat u in Europa zou geraken was voor u voldoende, beweert u. Indien u een dergelijk risico hebt genomen om via een smokkelaar vervalste documenten te bekomen en u hiervoor veel geld betaalde, kan verwacht worden dat u met een simpele belofte geen genoegen zou nemen. Uw verklaringen overtuigen aldus niet. Nogmaals door het CGVS gevraagd welke kleur de kaft van het paspoort had, zegt u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud dat de kleur grijs of geel is zoals de bureautafel in het gehoorlokaal. Gevraagd om uw paspoort neer te leggen, wimpelt u de vraag af en beweert u dat de smokkelaar uw paspoort afnam omdat u het niet meer zou nodig hebben. Het vaststellen van iemands identiteit en reisweg betreffen echter essentiële elementen in ieder verzoek om internationale bescherming. Dat u een zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw reisdocument betreft waarvoor u veel geld betaalde, zonder dat u getracht hebt het document terug te vragen zoals blijkt uit uw verklaringen, of een kopie te vragen, is ongeloofwaardig. Uw verklaring dat u pas tijdens uw tweede gehoor op het CGVS begrijpt dat het paspoort een belangrijk element betreft in uw verzoek, is niet ernstig (CGVS, 08/08/19, p. 11). Van bij aanvang van uw asielprocedure in België wordt u ondervraagd door de Belgische asieldiensten naar bewijsstukken om uw identiteit, nationaliteit en reisweg aan te tonen.

Voorts, het gegeven dat u, een Tibetaanse die van 2005 tot eind 2017 in Nepal verbleef en heden een verzoek om internationale bescherming hier indient, niet weet wat een yellow book is of een Identity Certificate zoals u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS beweert; overtuigt evenmin (CGVS, 08/08/19, p. 11). Als Tibetaanse vluchteling die jarenlang in Nepal heeft gewoond, dient verwacht te worden dat u al minstens vernomen zou moeten hebben over het bestaan van bovengenoemd document. Tussen beide Tibetaanse gemeenschappen in India en Nepal, bestaat er namelijk een nauwe band en directe uitwisseling van informatie. De grens tussen beide landen is bovendien poreus en makkelijk over te steken. Dat u nog nooit gehoord zou hebben van een yellow book of een Identity Certificate, is niet geloofwaardig en vormt opnieuw een indicatie dat u niet de waarheid vertelt.

Bovenstaande ondersteunt de vaststelling dat u bepaalde gegevens aangaande de precieze omstandigheden waarin u naar België reisde, wenst te verzwijgen. Bovendien dient gewezen te worden op het risico dat u en de smokkelaar(s) betrokken bij uw reis liepen, wanneer u daadwerkelijk niet geïnformeerd was over het vermeende vervalste paspoort dat u gebruikte. Het is algemeen geweten dat bij het maken van een internationale reis men individueel wordt gecontroleerd door de immigratie ambtenaren van de landen waar men uit- en inreist. Een individu kan zo nodig ook ondervraagd worden over zijn of haar paspoort en eventueel worden tegengehouden of zelfs aangehouden wanneer men fraude pleegt."

Met het louter herhalen van eerder voor het CGVS afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de gedane vaststellingen, slaagt verzoekster er niet in hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het hoeft geen betoog dat het louter volharden in haar verklaringen voor het CGVS met betrekking tot haar exacte vertrekdatum uit Nepal en India, de ermee tegenstrijdige verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ, niet opheft. Verzoeksters verweer zich te hebben gehouden aan het advies van de smokkelaar, biedt geen verschoning voor haar tegenstrijdige verklaringen dienaangaande noch voor haar onwetendheid omtrent de plaats in België waar zij drie maanden zou hebben verbleven alvorens internationale bescherming te hebben verzocht in België. Verzoekster is immers zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die zij voor de asielinstanties aflegt en dient van bij het begin van de asielprocedure waarheidsgetrouwe informatie te verschaffen over haar verzoek om internationale bescherming. De in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie dat zij het adres niet kent daar zij het Arabische alfabet niet kan lezen, kan moeilijk ernstig worden genomen. Verzoekster woonde luidens haar verklaringen drie maanden lang bij een nicht of een jonge zus van haar smokkelaar. Er kan dan ook redelijkerwijs worden aangenomen dat haar verteld werd, of dat verzoekster minstens zelf gevraagd heeft, waar in België zij precies verblijft. Dat verzoekster overigens geen concrete informatie kan verschaffen over haar doen en laten gedurende deze drie maanden voor haar verzoek hier, is eveneens allerm minst overtuigend te noemen.

Ook wat betreft haar onwetendheid omtrent het vals reisdocument waarmee zij beweert te hebben gereisd, verschuilt verzoekster zich achter het excuus dat de smokkelaar alles regelde. Echter, indien verzoekster het risico zou hebben genomen om via een smokkelaar vervalste documenten te bekomen en zij hiervoor veel geld betaalde, kan verwacht worden dat verzoekster hierover meer concrete informatie kan verschaffen.

Het feit dat verzoekster bedrieglijke verklaringen aflegt met betrekking tot haar profiel en reis naar België, wordt bevestigd door informatie vervat in het administratief dossier en zoals toegelicht in de bestreden beslissing: "**Hieruit blijkt dat de Indiase autoriteiten u op naam van Y.J.(...)p.(...) op**

01/07/2016 een reisdocument met het nummer Y0114507 afleverden. Zoals eerder in deze beslissing op gewezen, verklaart u dat de smokkelaar u een reisdocument op deze naam Y.J.(...)p.(...) opmaakte (CGVS, 21/03/19, p. 3 en 08/08/2019, p. 4). **Dit reisdocument is geldig tot 30/06/2026. Uw reisdocument bevat tevens een visum verleend door de Oostenrijkse autoriteiten in New Delhi en geldig van 15/11/2017 tot 12/02/2018.** Gelet op bovenstaande vaststellingen en rekening houdend met informatie waarbij gesteld wordt dat Tibetaanse vluchtelingen met verblijfsrecht in India onder de vorm van een Registration Certificate (RC) een reisdocument onder de vorm van een Identity Certificate, ook gekend als yellow book, kunnen bekomen om internationaal te reizen; betekent dit dat u eveneens over een verblijfsrecht in India beschikt. Geconfronteerd met de inlichtingen van Dienst Vreemdelingenzaken, zegt u aanvankelijk dat u daar niets van weet en dat de smokkelaar dat misschien zo voor u heeft geregeld (CGVS, 08/08/19, p. 11). U ontkent ooit een Registration Certificate (RC) afgeleverd door de Indiase autoriteiten te hebben gehad. Nogmaals gepolst door het CGVS of u al dan niet ooit een RC bekwam in India, blijft u onduidelijk en zegt u dat u niet weet of de smokkelaar u liet reizen op basis van een IC of een ander reisdocument. U verklaart geen RC te hebben gehad en u er zelfs nog nooit van zou hebben gehoord, wat opnieuw niet geloofwaardig is. U zegt geen vrees te bezitten ten aanzien van India (CGVS, 08/08/19, p. 12). U beweert er zelfs nooit te zijn geweest, wat niet klopt aangezien u verklaart vanuit India naar België te zijn gereisd. U houdt vol nooit eerder naar India te zijn gereisd. Aangezien u uw reistitel bekwam op 01/07/2016, impliceert dit dat u voor deze datum reeds in India vertoefde en niet pas in november 2017 zoals u tracht voor te houden.” Het louter herhalen en volharden dat het reisdocument werd aangevraagd en verkregen door haar smokkelaar, volstaat niet ter weerlegging van voorgaande pertinente vaststellingen.

2.3.2.4. Betreffende verzoeksters vluchtaanleiding naar Europa, stelt de commissaris-generaal op goede gronden het volgende vast:

“Ten aanzien van uw vluchtaanleiding uit Nepal en uw beslissing om naar Europa te reizen, zijn uw verklaringen weerom niet eenduidig te noemen wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder in het gedrang brengt. Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS beweert u dat u Nepal hebt verlaten nadat uw familie in Tibet problemen kreeg met de Chinese autoriteiten omdat u een cd over de leer van de Dalai Lama en deze van uw eigen lama naar hen had gestuurd. Om deze reden werd uw broer gevangengezet door de Chinese overheid. Uw familie had u geadviseerd niet in Nepal te blijven (CGVS, 21/03/19, pp. 13 en 14). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud, haalt u aan dat Nepal hebt verlaten omdat uw broer u geld had gestuurd vanuit Tibet zodat u een operatie kon betalen. Toen de Chinese overheid dit ontdekte, zou uw broer gearresteerd zijn (CGVS, 08/08/19, p.8). U beweert ziek te zijn geworden tijdens de grote aardbeving in Nepal in de loop van 2015, wat volgens informatie op 25 april 2015 gebeurde, en erna te zijn geopereerd (CGVS, 08/08/19, p. 9). Wanneer het CGVS u later in uw tweede persoonlijke onderhoud vraagt of u ooit politieke of andere activiteiten hebt verricht waardoor uw familie in Tibet in de problemen raakte, ontkent u dit (CGVS, 21/03/19, p. 13). Na confrontatie met uw tegengestelde verklaringen, slaagt u er niet deze aannemelijk te maken. U zegt alleen maar dat u na uw aankomst in Nepal een cd hebt gestuurd. Bovendien is het weinig geloofwaardig dat u Nepal pas zou hebben verlaten in november 2017 naar aanleiding van de druk van de Chinese autoriteiten op uw familie wegens uw verblijf in Nepal. U woonde er volgens uw verklaringen immers al sedert 2005. U maakte niet aannemelijk om welke redenen u in deze omstandigheden Nepal dan niet eerder hebt verlaten (CGVS, 08/08/19, p. 8). Nogmaals gevraagd door het CGVS waarom u niet eerder Nepal hebt verlaten om zich te vestigen in India en er verblijfsrecht te bekomen wat u niet had in Nepal, slaagt u er opnieuw niet in dit geloofwaardig voor te stellen. U geeft evenwel toe dat men u in het begin adviseerde om naar India door te reizen, maar u dat toen niet lukte omdat u zwaar ziek wordt als u met de auto of de bus reist en ook omdat u bij uw lama wilde blijven (CGVS, 08/08/19, p. 9).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar en in welke omstandigheden u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, zo werd er een tweede persoonlijke onderhoud door het CGVS voorzien en werd u tijdens dit tweede persoonlijk onderhoud ook geconfronteerd met gedane vaststellingen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Aldus kan geconcludeerd worden dat u wel degelijk over een RC beschikt en aldus verblijfsrecht genoot in India.

Over de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt voor de verblijfssituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een

verblijfsvergunning verkrijgen in de vorm van een "Registration Certificate for Tibetans" (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC verkrijgen. Als gevolg van de verscheidene regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC.

U beweert niet in India te hebben verbleven en over geen vrees te beschikken. Bijgevolg kan er bezwaarlijk worden vastgesteld dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming van de gecoördineerde Vreemdelingenwet zou lopen bij een eventuele terugkeer naar India."

Deze motieven worden echter door verzoekster in haar verzoekschrift op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.2.5. Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit de bestreden beslissing onder verwijzing van informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd, dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel Yellowbook genoemd, kunnen bekomen bij de Indiase autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indiase autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen Nori-stempel vraagt in zijn IC.

De bestreden beslissing vervolgt op goede gronden:

"U verklaart niet te weten over welke reistitel u beschikt en hoe in staat was van India naar België te reizen. Zoals reeds werd uiteengezet, zijn uw verklaringen dienaangaande echter niet geloofwaardig. U beweert met een reisdocument van India via een onbekende reisweg tot België te zijn gereisd en deze moest afgeven aan de smokkelaar die uw reis naar hier regelde. Dat u zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, zonder dat u blijkbaar grote moeite deed om het document terug te vragen, of een volledige kopie te vragen, komt weinig overtuigend over. Immers de IC of uw reisdocument is een belangrijk document dat uw identiteit kan staven.

Uit de inlichtingen bekomen door een controle in de visumtoepassing INQVIS overgemaakt door de DVZ aan het CGVS, blijkt tevens dat u een Indiase reistitel bekwam geldig tot 30/06/2026. (zie supra) U bemachtigde tevens een visum toegekend door de Oostenrijkse ambassade te New Delhi en geldig van 15/11/2017 tot 12/02/2018..

Gelet op uw ongeloofwaardige en niet overtuigende verklaringen bestaat het vermoeden dat u bewust uw IC achterhoudt voor de Belgische autoriteiten om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop uw gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen en de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar India te verhullen.

Gezien het aangetoond is dat u over een IC beschikt dat overigens geldig is tot eind juni 2026 en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen."

Met het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen brengt verzoekster geen enkel valabel argument aan om voorgaande vaststellingen van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat er redelijkerwijze vanuit kan worden gegaan dat zij over een IC beschikt, te verklaren of te weerleggen.

2.3.2.6. Wat betreft verzoeksters opmerking dat zij in India op elk ogenblik gearresteerd, beboet en zelfs gedepoteerd kan worden, dient te worden opgemerkt dat uit de in het administratief dossier beschikbare informatie blijkt dat India, bovenop de wettelijke verblijfstatus die dat land aan Tibetanen biedt, bijkomende grondwettelijke garanties kent tegen refoulement. India erkende in 1966 al het non-refoulementprincipe door de 'Bangkok Principles On The Status and Treatment of Refugees' te onderschrijven, hetgeen het Indiase Hooggerechtshof ertoe aanzette om het non-refoulement-principe te erkennen als 'gebruikelijk internationaal rechtsprincipe'. Door het principe te beschermen via het 'Recht op Leven', opgenomen in de Indiase grondwet, heeft het Hooggerechtshof aldus elk gevaar voor deportatie opgevangen (administratief dossier, map landeninformatie, COI Focus India "De verblijfssituatie van de Tibetanen in India" van 10 december 2018, p. 19; rechtsplegingsdossier, verweernota, COI Focus, "China-India, De Tibetaanse gemeenschap in India" van 26 oktober 2016, p.

21-22). In haar verzoekschrift slaagt verzoekster er evenmin in om een concreet voorbeeld aan te halen waarbij een legaal verblijvende Tibetaan door India effectief werd gerepatriëerd naar China en overgedragen aan de autoriteiten van dat land. Uit het artikel *Tibet Justice Center, Tibet Legal Association en Boston School of Law's International Human Rights Clinic, Tibet's Stateless Nationals III, The Status of Tibetan Refugees in India* van juni 2016 (verzoekschrift, stuk 6) en de aan het administratief dossier gevoegde COI Focus (zie map 'Landeninformatie') blijkt immers dat de betrokkene administratiefrechtelijk in de fout was gegaan doordat hij had nagelaten zijn RC te laten verlengen. Hij werd hiervoor veroordeeld tot een gevangenisstraf en deportatie en zou tegen dit laatste luik een beroep hebben ingediend. Hieruit blijkt geenszins dat de Indiase autoriteiten zouden zijn overgegaan tot effectieve deportatie. Verder beperkt verzoekster zich in wezen tot het louter bekritisieren van de informatie (waartoe zij nog verwijst naar het aan het verzoekschrift gevoegde stuk 7), waarmee zij er echter niet in slaagt om aan te tonen dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gesteund niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken.

In zoverre verzoekster nog aanvoert dat Tibetanen in India een ondergeschikte juridische status hebben, waarbij zij niet als volwaardige burgers worden behandeld en bijgevolg niet van alle rechten genieten die aan de burgers van India toekomen en zij hiertoe nog verwijst naar het aan het verzoekschrift gevoegde artikel (het artikel *Tibet Justice Center, Tibet Legal Association en Boston School of Law's International Human Rights Clinic, Tibet's Stateless Nationals III, The Status of Tibetan Refugees in India* van juni 2016, verzoekschrift stuk 6), dient te worden benadrukt dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India onweerlegbaar kunnen genieten van de mogelijkheden er legaal te verblijven en er een waardig leven op te bouwen en dat Tibetanen er vrij toegang hebben tot de Indiase maatschappij (gezondheidscentra, onderwijssystemen en private arbeidsmarkt), terwijl er geen informatie bekend is dat Tibetanen zich niet zouden kunnen wenden tot de politie of het gerecht (administratief dossier, map landeninformatie, COI Focus India "*De verblijfssituatie van de Tibetanen in India*" van 10 december 2018, p. 11, 14-15; rechtsplegingsdossier, verweernota, COI Focus, "*China-India, De Tibetaanse gemeenschap in India*" van 26 oktober 2016, p. 32-33). In haar verzoekschrift brengt verzoekster geen objectieve argumenten aan die vermogen afbreuk te doen aan deze vaststellingen. Verzoekster stelt weliswaar dat Tibetanen in India het slachtoffer zijn van voortdurende discriminatie, doch de stukken die verzoekster daartoe bij haar verzoekschrift voegt, kunnen geenszins overtuigen. Het loutere feit dat er een verschil in rechten bestaat tussen legaal verblijvende buitenlanders en Indiase staatsburgers maakt immers geen 'vervolging' uit in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor wat betreft de inperking van de vrije meningsuiting en het recht op vereniging voor Tibetanen die anti-Chinese demonstraties houden en verzoeksters verwijzing naar het artikel "*Tibet Justice Center, Tibet Legal Association en Boston School of Law's International Human Rights Clinic, Tibet's Stateless Nationals III, The Status of Tibetan Refugees in India*" van juni 2016 (verzoekschrift, stuk 6) en het artikel "*India, with eye on China ties, bans Tibetans rally in New Delhi*" van Reuters van 7 maart 2018 (verzoekschrift, stuk 8), kan worden vastgesteld dat verzoekster nooit eerder verklaard heeft aan dergelijke acties te hebben deelgenomen. Wat betreft discriminatoire gevoelens jegens de Tibetanen bij andere Indiase bevolkingsgroepen blijkt uit de informatie van de commissaris-generaal dat er geen informatie bekend is die aangeeft dat Tibetanen zich niet zouden kunnen wenden tot politie en gerecht (*ibid*, p. 32), waardoor vaststaat dat Tibetanen voor eventuele daden van discriminatie kunnen rekenen op de bescherming van hun eerste land van asiel.

2.3.3. Bijgevolg toont verzoekster niet aan dat zij bij terugkeer naar haar eerste land van asiel, India, een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch dat zij aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek (eerste land van asiel) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS